

RAZPORED SV. MAŠ

06.09.2021 PONEDELJEK Zaharija, prerok	Božja beseda: https://hozana.si?datum=6.9.2021	KAPELA ob 19h	+ ROZA LIKAR, TOMAJ 14a
07.09.2021 TOREK Regina, devica	Božja beseda: https://hozana.si?datum=7.9.2021		SEJA ŽPS ob 19h
08.09.2021 SREDA Rojstvo Device Marije - Mali šmaren	Božja beseda: https://hozana.si?datum=8.9.2021	KAPELA ob 19h	+ MARIJA EBERT, Tomaj, 8.dan
09.09.2021 ČETRTEK Peter Klaver, duhovnik	Božja beseda: https://hozana.si?datum=9.9.2021	KAPELA OB 19H	++ NABERGOJ in NUSDORFER, Tomaj 7
10.09.2021 PETEK Nikolaj Tolentinski, spokornik	Božja beseda: https://hozana.si?datum=10.9.2021	KAPELA OB 19H	++ PIPAN, tomaj 44
11.09.2021 SOBOTA Prot in Hijacint, mučenca	Božja Beseda https://hozana.si?datum=11.9.2021	AVBER OB 19H	++ MARKO BRIŠAR IN ANGELA PEGAN, Ponikve 30, pn. botra
12.09.2021 24. NEDELJA MED LETOM	Božja Beseda: https://hozana.si?datum=12.9.2021	KAZLJE 8.30 TOMAJ ob 10.00	V ZAHVALO OB ZLATI POROKI, Kazlje 29 ZA ŽIVE IN POKOJNE V ŽUPNIJI

Vsi otroci nosijo pri srečanjih MASKE, kateheti IZPOLNUJEMO ZAHTEVE PCT.

(Če se bo epidemiološka slika spremenila, bomo verouk imeli ponovno na Zoomu! V primeru težav s predlaganimi urami, bomo ves verouk prestavili v večerne ure, se pravi od 16h dalje.)

DO danes, 5. septembra IMAM SAMO DVOJE PRIJAV ZA 1. RAZRED

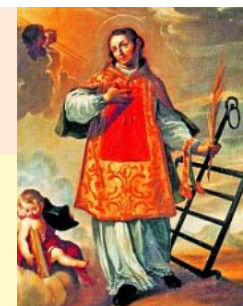
ZA VSTOP V NASLEDNJI LETNIK JE ZAHTEVAN OBISK V LANSKEM LETU, ČE KDO NI SODELOVAL NA ZOOMU-U, NE MORE V NASLEDNJI LETNIK.

ZAČETEK VEROUČNEGA LETA V PONEDELJEK, 13. SEPTEMBRA, po naslednjem razporedu:

- 4. RAZRED: PONEDELJEK OB 15.00
- 8. IN 9. RAZRED: PONEDELJEK OB 16.30
- 1 - RAZRED: ČETRTEK OB 14.30
- 2. IN 3. RAZRED: ČETRTEK OB 16H
- 6- RAZRED: ČETRTEK OB 16.45
- 7- RAZRED: ČETRTEK OB 17.30

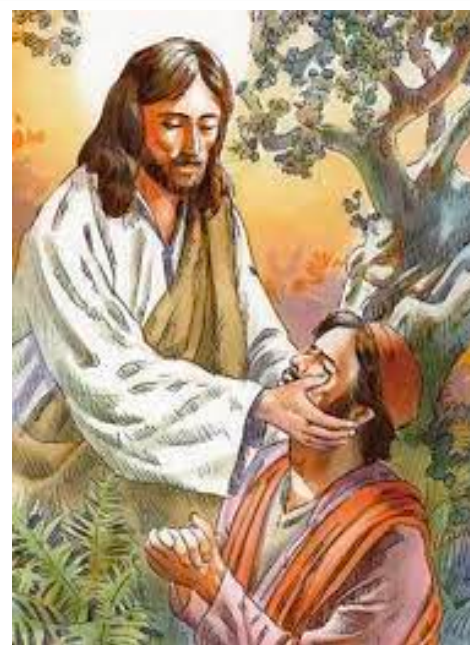

ŽUPNIJA TOMAJ OZNANILA ZA: TOMAJ, AVBER in KAZLJE 23 NEDELJA MED LETOM

Štev.:37/LETO IX.

05.SEPTEMBER 2021

Jezus pomaga bolnikom

Iz svetega evangelija po Marku (Mr 7,31-37)

Tisti čas je odšel Jezus iz pokrajine Tira in prišel skozi Sidon h Galilejskemu morju sredi pokrajine Deseteromestja. Pa mu pripeljejo gluhega in nemega in ga prosijo, da bi položil roko nanj. Vzel ga je od množice v stran, mu vtaknil prste v njegova ušesa in se mu s slino dotaknil jezika; in pogledal je v nebo, zavzdihnil in mu rekel: »Efeta!« to je: »Odpri se!« In kar odprla so se mu ušesa in razvezala se je vez njegovega jezika in je govoril prav. Naročil jim je, naj tega ne pravijo nikomur; pa bolj ko jim je naročal, bolj so razglašali. In na vso moč so strmeli, govoreč: »Vse

je prav storil: gluhim daje, da slišijo, nemim, da govorijo.«

Telefon: **041 649 617**; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>.

TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

ODPRI SE!

Potem ko se je o verskih vprašanih spopadel s pismouki in farizeji ter opazil zaprtost in togost misli teh ljudi, ki so se imenovali pobožni, gre Jezus drugam. Znajde se v poganski deželi, v Tiru in Sidonu. In prav tukaj, med pogani in ne med Judi najde Jezus veliko vero. Zdi se, da Marko pravi, da je včasih veliko več vere med tistimi, ki ne verujejo, kot pa pri tako imenovanih

pravovernih, rekli bi pobožnih ljudeh. Religija je praksa pobožnosti, vendar je le vera tisto, v čemer živimo, ljubezen, ki utripa v naši notranjosti. Zanimivo: čudež se zgodi prav nad osebo, ki bi morala biti izključena, vendar Učitelj ne upošteva privilegijev in pripadnosti. Njegov dar ali če hočete čudež je nekaj brezplačnega za vse brez izjeme. Jezusova svoboda je neverjetna: ne pričakuje nekega navdušenja. Družbeni in verski položaj ljudi nanj ni imel nobenega vpliva. Jezusu je bilo čisto vseeno, samo pogledal je človeku v srce, kaj ima v sebi, ker Bog gleda samo v srce človeka. K Jezusu tako pripeljejo gluhonemega in ga prosijo, naj se ga samo dotakne (spet imajo nekateri pogani več vere kot judovski). Problem tega moškega je komunikacija. Gluhonemi ne govori in ne sliši. Ko ne moremo komunicirati, smo izolirani. Seveda danes hvalabogu obstaja rešitev tudi za take ljudi, Braillova pisava in znakovni jezik. Eden od simptomov zla življenja je ravno izolacija, zlasti izolacija od drugih in od resničnosti. Zapiramo se v svoje misli, v svoj prav, zamenjujemo resničnost s tem, kar je namesto tega samo v naši glavi. Težava je v tem, da pogosto ne moremo niti prositi za pomoč, da bi se rešili te izolacije samovšečnosti in zagledanosti vase. Opazujmo, kaj počne Jezus, saj je pri tem pomembne vsaka podrobnost.

Najprej »pripeljejo gluhega in nemega in ga prosijo, da bi položil roko nanj«: pogosto smo tako gluhi, tako zaprti, da določenih situacij preprosto ne slišimo, se jih ne zavedamo. Potem je pomembno, da nam drugi pomagajo. Tistim, ki so nam blizu, dovolimo, da nas vodijo k Jezusu, proti svetlobi, da nam odprejo oči pred resničnostjo. Jezus to prošnjo sprejme in kaj počne? Odpelje moža stran od množice. Jezus išče odnos, resnično osebno srečanje, ne demonstracijo na trgu pred množico. Res je, velikokrat sem to doživel tudi na svoji koži: za srečanje z Gospodom Jezusom je treba imeti pogum, da se umaknem iz množice, izklesam prostor (včasih celo fizičen), da se pustim srečati in doseči. Ne govorim samo o begu v kakšen samostan ali osamljeno mesto v gorah. Samo kotiček hiše, najbližja cerkev, izklopljen mobilni telefon in malo časa (vsak dan!), da se pustiš nahraniti z Besedo in ne ploho informacij iz interneta, ki največkrat človeka samo begajo. Jezus je ljudi pogosto vodil stran od množice, torej od pogojevanja okolja. Množica je sodba ljudi, ki so nam blizu in ki jih imamo morda radi. Dokler smo navezani na njihovo sodbo, ne moremo ozdraviti. Jezusova terapija z gluhonemimi poteka na zanimiv način. Prste mora dati v ušesa, se pravi, da jih mora odčepiti, odstraniti mora čepe, ki mu preprečujejo, da bi slišal. Tako se tudi ob krščenju duhovnik dotakne ušesa (in ust) otroka z besedami: "Gospod Jezus, ki je dal gluhih slišati in nemim govoriti, naj ti podeli, da bi mogel kmalu dojeti njegovo besedo in izpovedsti vero v hvalo in slavo Boga Očeta" (prim. Obrednik krščenja).

Marko nam pravi: kako naj ozdraviš, če ne čutiš, da si bolan? Če ne čutite svojega nezadovoljstva, kako ga rešiti? Če ne čutite svoje bolečine, kako jo odstraniti? Če ne čutite, da umirate, kako lahko živite?

Morda ni naključje, da je naša družba polna psihotropnih zdravil in anestetikov; ljudje vedno tečejo, ne da bi se ustavili; ni naključje, da ne znamo več molčati in da nas hrup vedno spremlja. Ali veste, zakaj se to zgodi? Ne slišimo, imamo sicer ušesa, a ne slišimo.

In potem se Jezus s slino dotakne jezika. Naučiti ga mora govoriti, se izražati. Zdi se, da Marko pravi: "Vzemite tisto, kar imate v sebi, dajte ime tistemu, kar čutite. Opredelite svoje veselje, svoja čustva, svojo jezo, svojo bolečino. Povej si, pokaži, kdo si."

Nato Jezus pogleda v nebesa in močno zavzdihne, zavpije in mu reče: "Odpri se" – efeta. Prvi dve kretnji nam pomagata ujeti Jezusovo utrujenost: ta človek še ni želel oditi. Jezus ga strese,

vleče, je skoraj jezen, kriči, ker se je ta človek zaprl in se noče potruditi, da bi se vrnil v življenje. Noče se takoj odpreti, zato kar zakriči. Včasih je treba tudi samemu sebi zakričati, da si lahko prisluhnem. Odpiranje je temeljna dimenzija življenja. Odpreti pomeni vstopiti in spoznati novo. Vsak dan jemo novo hrano in vdihujemo nov zrak. Odpreti se pomeni živeti. Zapreti pomeni umreti. Kaj je storil Jezus? Ponovno je odprla čute, načine komunikacije z realnostjo. Ta človek se je vrnil na zemljo. To Jezus počne z našim življenjem: daje vrednost obstoječim stvarim in ne našim tisoč mislim, ki so predprostor naše depresije.

Danes Jezus ob vseh naših zaprtih izgovarja "Effata", kar pomeni "Odpri se" in to počne fizično: prsti, slina, jezik, dotik so stvari izjemne konkretnosti. Stik z vsakodnevno realnostjo je priložnost, ki nam jo Gospod pogosto daje za zdravljenje. Duhovno ozdravitev najdemo v tem, da se pustimo »dotakniti« resničnosti, ki jo živimo, ne pa v samem razmišljanju. Skratka, včasih ni dovolj, da se ideje uredijo, ampak se moramo srečati z vsakodnevnim življenjem.

V zadnjih letih sem odkril, da ni najtežje ozdraviti, ampak poimenovati bolečino, krhkost, rane. Priznati si svojo nemoč in »zakričati« proti nebesom, da lahko slišimo odmev od zgoraj. Od tega priznanja se začne možnost zdravljenja. Gospod nam danes ponovno daje to možnost. Če želimo, lahko ozdravimo. Lahko se osvobodimo suženjstva samega sebe, ki nas zapira, če želimo. Lahko smo novi ljudje, če se pustimo obnoviti z ljubeznijo Sv. Duha.

Živeti pomeni slediti isti poti kot gluhonemi: od tišine do govora. »Prvo kar je potrebno narediti bratom, je poslušanje. Kdor ne zna poslušati svojega brata, kmalu niti ne bo mogel poslušati Boga« (D. Bonhoeffer). V mnogih družinah žal govorimo med gluhi, ki postajajo zibelke tišine in osamljenosti. Kdor ne posluša, izgubi besedo, ker govori, ne da bi se dotaknil srca drugega. Od revščine besed zdravimo le, če imamo srce, ki posluša.

Zavedajmo se, da se Gospod ne naveliča naših zapiranj, še vedno nas prihaja iskat v območja naših šibkosti, vabi nas, da se umaknemo in uživamo v njegovi navzočnosti.

Kristjan je prepričan v vero, da se Bog ne bo naveličal človeka in da mora to prenesti na druge. Zato tudi Psalmist poje o ljubezni do Boga, ki je zvest, pravičen, daje kruh, osvobaja zapornike, odpira oči slepim, dviguje padle, ljubi pravične, ščiti tujca, podpira siroto in vdovo. Vsa nesreča, ki prizadene svet, prebudi usmiljenje Boga. Ali, otroci Adamovi, res hvalimo Gospoda, kot predlaga odpev k današnjemu 146 psalmu? Ali se znamo zahvaliti za vsa čudesa njegove ljubezni, ki so se razlila na nas? Bog je na strani nesrečnih in od nas zahteva, da storimo enako: "Bodite popolni, kakor je popoln vaš Oče", predlaga Jezus. »Tedaj bo hrómi skakal kakor jelen, jezik nemega bo vriskal. Kajti v puščavi se bodo odprli vrelci, v pustinji potoki. Goljava bo postala jezero, žejna dežela vrelci vodá.« (Iz 35, 7)